

EL MAGISTERIO GERUNDENSE

Órgano de los maestros públicos de la provincia.

Se publica todos los jueves.

Redacción y Administración: RAMBLA DE LA LIBERTAD, 8-2.º

PRECIOS DE SUSCRIPCIÓN
Asociados: La cuota que señale la
Asociación.
No asociados, 7 pesetas.

De los trabajos que se publiquen
firmados, serán responsables sus
autores.

No se devuelven los originales.

Sr. Cambó:

Los Maestros que en cumplimiento de la Ley fueron retirados del servicio activo hace tres o cuatro años por haber cumplido los setenta de edad, hubieron de jubilarse con *cuatrocientas pesetas* anuales, mermadas por los descuentos correspondientes.

La jubilación forzosa ha sido para ellos una **condena de muerte por hambre.**

Hoy se jubilan con *mil seiscientas pesetas* los que tenían ese poco tiempo menos de edad en aquella ocasión.

Entre los cientos de millones que va V. E. a pedir a las Cortes para atender a los gastos de la Nación ¿no caben unas miserables miles de pesetas para aliviar la suerte de los pobres jubilados?

¡Es de justicia, Sr. Cambó!

Una conferència.

El Sr. Junquera a Olot

Era el dia de Sant Lluc i Olot celebrava la tradicional fira. De bon matí, quan el Sol tramontava las serraladas llevantines, una tartana ens sotregava ingratement conduitnos vers la ciutat. El Sol, poc a poquet, anava esmortuint la boira i les montanyes se despullaven de son mantell de nit. El blau del cel, qu'ens recordava el del nostre anyorat Mediterrà, ens somreia gojosament fent-nos prometença d'un jorn esplendent. Y el blau del cel, aont el pensador i el solitari hi llegeixen, unes vegades, vritats, altres duptes, semblava, tot traspuant benaurances, que s'empenyaba en allunyar de nosaltres un escepticisme emunador. A pesar de que'ls viaranys que condueixen a la càpital de la Garrotxa estaven sembrats de pagesos que, xano xano, amb la barretina decantada damunt l'orella, portaven el bestiar cap a fira; a pesar de que recordavem que la vida d'aquells pagesos de mirada esmortuida era la mateixa que la dels pagesos d'una centuria enrera; a pesar de que sabiem qu'en cada un d'aquells montanyencs hi niaven tota mena de preocupacions, atrofiada la pensa per un trevall embrutidor, a pesar de tot aixó, ens esforçarem per a ésser optimistes aquell dia. I ens hi esforçarem, perque anavem a oir la paraula d'un jove Inspector que, enamorat de la puresa i de la beutat d'un ideal quin fonament es l'Escòla, quin apòstol n'es el Mestre, va semblant arréu llevórs esperançadors, amb el coratje i la fé del sembrador qu'ovira, en llunyadança, collites abundoses, sens defallir al pensar amb les tempestes que tot poden malmetrer-ho o amb l'ingratitude d'un sòl gairebé estéril.

* * *

La sala d'actes de la casa comunal d'Olot cobetjaba a casi tots els mestres del partit. A la taula presidencial, sota el retrat d'un rei quins ministres no s'han preocupat jamai del mestre ni de l'escòla, ço es, dels infants, es a dir, del poble, s'hi assegueren, a més del conferenciant, el nostre company Camó, president de l'Associació del partit, l'Alcalde d'Otot, el Rector i el P. Director de les Escoles Pies.

Amb breus paraules, el Sr. Camó féu la presentació del conferenciant i l'assabentá del plaer amb que tots els reunits esperaven aquell dia.

El Sr. Junquera començá la seva peroració. I veusaquí, molt i molt resumit, lo que la nostra ploma va copsarne del seu bell parlament.

Agraeix al Sr. Camó les paraules d'elogi que li ha dedicat i les considera inmerescudes, doncs aquestes conferencies que vé donant no son més qu'el compliment d'un deure a que l'empuny la seva consciencia.

Al venir avui entre vosaltres—diu—he de complir, avants que tot, un encàrrec gairebé sagrat. Un company, molt justament estimat per tots vosaltres, qué, famolenc de justícia, està atravesant moments dolorosos, m'encarregà saludarvos coralment. El Sr. Riera, dissortat, no s'ha, pro, oblidat un sòl moment de vosaltres.

Me proposo parlarvos del que jo crec qu'ha d'ésser l'Inspecció de primera ensenyança.

L'Inspecció, antigament, se semblava a una inspecció de policia. No tenia una veritable brúscula qu'orientés el mestre. L'Inspecció era purament administrativa i, per dissort, continuà essent-ho encare. L'Inspecció antiga no donava a n'el mestre més que disgustos. La visita se reduia a la revisió dels Registres. Pró l'Inspecció ha d'ésser eminentment pedagògica, ha de tenir com finalitat l'orientació. I per a aixó, es precis que l'Inspector tingui un coneixement complert dels pobles, de les condicions físiques de les comarques, de les regions naturals; de l'organització municipal de cada poble, de les costúms, del grau d'avenc, de l'ambient ont ha de viurer l'escòla.

Parla extensament de com es l'Inspecció a l'extranger. A França adoleix del mateix defecte d'aquí. Bèlgica té tres classes d'Inspecció: la de l'Estat, la del municipi i la cantonal; l'Inspecció de l'Estat es purament administrativa, mentres que la municipal es d'orientació pedagògica. A Suïça encare s'está discutint si l'Inspecció ha d'ésser administrativa, o pedagògica; pró s'imposará la segona, perquè lo administratiu apartany a la Secció i a l'Inspecció tot lo pedagògic. L'Inspecció i la Secció son dos elements complertament distints.

L'Inspecció, a cada provincia, ha de convertirse amb un verdader Consell d'Inspectors i tots els Concells provincials han d'estar subjectes a un Concell Central que dongui unitat d'orientació per a que aquesta se converteixi amb unitat d'educació.

El mestre ha de tenir un coneixement exacte de tots els factors del poble aont exerceix: estat de cultura, augment o disminució de l'analfabetisme, llurs causes, ambient amb relació a l'escòla. Amb aquests detalls el mestre formarà l'Arxiu Escolar que funciona admirablement a Alemanya i Suïça. Berlín compta amb un Centre d'orientació pedagògica; Ginebra posseeix un Arxiu Central.

Fa ressaltar l'importancia excepcional de l'Arxiu Escolar, que deu contenir:

I.—*Trevalls personals dels alumnes*: no serán mecànics i rutinaris, sino absolutament racionals.

II.—*Experiments psico-pedagògics dels alumnes*: haurán de versar sobre exercicis, d'atenció, memoria, fatiga, etc.

III.—*Registre d'assistència*: portat molt escrupulosament, anotant-hi les causes de les faltes.

IV.—*Registre de relació entre l'assistència i el progrés dels alumnes*.

V.—*Memoria anyal del mestre*: s'hi exposarà el treball realitzat durant el curs, els progressos dels alumnes, les dificultats que s'hagin hagut de vencer, l'apoi que puguin haver aportat els pares o les autoritats.

VI.—*Trevalls especials del Mestre o derivats de la seva iniciativa en pró de l'educació popular*: contindrà ressenyes de les festes iniciades pel mestre, de les conferencies qu'hagi donat o organitzat, de l'interés qu'hagi despertat en favor de la cultura, de la seva actuació privada o pública en pró del desvetllament del poble.

VII.—*Modificacions introduïdes pel Mestre a l'escòla*: millores degudes a la seva iniciativa o al séu treball: (el mestre pod molt bé construirse, ell mateix, certa classe de material escolar: de Física, de Geografia).

VIII.—*Observacions sociáls del mestre respecte al poble*: retrás o avenç que noti en la vida del poble; purificació o corrupció de les costums; evolució de les idees: causes.

Acabá exposant certs projectes que pensa portar a terme dés de l'Inspecció, en pró de la cultura, i confia que, per aquesta tasca, no li faltará la cooperació de tots els mestres, per a millor formar, mitjantsant una sana educació, homes perfectes, lo més perfectes possible.

Unes dues hores estigué desenrotllant son tema el Sr. Junquera. Els mestres l'escoltaren relligiosament. A l'acabar, fóu saludat i sencera-ment felicitat per tots els presents, desitjosos de que sovintejin visites d'aquesta mena.

* * *

Ens allunyavem d'Olot. El sol ja s'havía aponentat. A Orient el disc regem de la lluna ens remembraba els contes de l'Anderssen. Si n'ha vistes de coses la Lluna! I quantes ne veurá encare, avants de que l'escòla sigui tant sagrada com ho es el temple i sigui el mestre un apóstol despreocupat, abnegat, de tot lo veritable!....

A mesura qu'ens apropavem al poble, sentiém renaiixer l'esceptisme. L'entussiasme qu'entre els companys se'ns havia mig desper-tat, aquella confiança, que s'encomana, en el triomf de l'escòla, havia minvat.

..... Sentirem les campanes del poble que tocaren l'oració. Els fidels, amb el cap baix, abandonaven el temple qu'havía estat plé de góm a góm. Allá, a un estrém del poble, l'escòla, soleta, vella de fora, pró conser-vant les energies de la juvenesa, semblava contar a la Lluna totes les seves anyorances.

..... I nosaltres, atravessant novament els carrerons aont s'hi respira una quietud de tomba, dubtavem, altra volta, que sóls el nostre esforç pogués despertar un poble que vé dormint des de fa tants de segles..... Pró no defallirem, com no hem desmaiats mai. Escéptics, pró no inactius, pró no enfonsats en les negròrs del pessimisme, ens sobra per a no defallir en l'aspre tasca, la puresa immaculada de l'escòla i la tranquil·litat que proporciona el compliment del deure. Tením en favor nostre, en favor de l'escòla, el bláu del cel i el somriure dels àngels. Déu es amb nosaltres.

BALDOMERO BALOT I VILAR.

Si us plau!

D'ensà que'm vaig encarregar de la ordenació de EL MAGISTERI GERUNDENSE he tingut ocasió de fer-hi insertar diferents treballs escrits en llengua catalana.

Déu m'en reguard de coartar la llibertat de cap company, puig jo soc tan gelós de la mèva que respecto sempre la dels altres; mes permeteu-me que us fassi una petita reflexió a n'els que tanta amor teniu a la vostra parla.

Hi ha escrits que'n podríem dir íntims, com, per exemple, la salutació que va adreçar l'amic Albert a n'els companys de Sta. Coloma i La Bisbal, i altres treballs de caràcter diguem-ne universal o tan sols general, uns per la representació que duu el que'ls fa, com la salutació de'n Barceló amb motiu d'haver prés possessió del seu càrreg, i altres per la mena d'assumpte que desenrotllan, com la ressenya de la conferència donada per nostre digne Inspector Sr. Junquera i que publica aquí l'intel·ligent Mestre de Montagut en Baldomer Balot.

Doncs be, aixís com el caràcter dels primers obliga a que cadascú els redacti tal com els sent, els segons, en canvi, sols deurién ésser escrits en llengua castellana.

Amic Barceló: La Federació de Mestres de Catalunya forma part integrant i constitutiva de l'Associació Nacional; per aquest motiu, malgrat la llibertat que concedeix l'arreglament per a usar indistintament ambdós idiomes, havia restat sobreentés (i ara'm sap greu no haver-ho recalcat a Rubí) que'ls documents de caràcter oficial se redactarien en castellà. ¿Voléu que *alla dalt* ens prenguin per facciosos? ¿No teméu que'ls altres Mestres espanyols ens mirin amb recel?

I tinguéu en compte que, dat cas de que això succeís, l'immensa majoria de Mestres gironins us desampararién; puig ja sabéu que son, en general, contraris a tot caire polític que poguessin adoptar les Associacions professionals.

Amic Balot: EL MAGISTERI GERUNDENSE s'envia a tots els indrets d'Espanya i els companys de fora Catalunya se veurán privats de fruit el teu article per no comprendre l'idioma. ¿No't sembla que, fins a cert punt, es una desatenció envers el Sr. Junquera, quines belles i nobles idees mereixen els honors d'una mes ample divulgació?

Me crec que ambdós anèu desacertats i essent-ne convençut me permeto cridar l'atenció de la Junta de la Provincial a fi de que, quan se reuneixi, dongui normes, si aixís ho creu convenient, per a la publicació d'aquests escrits en la nostra revista.

Mentres tant, continuaré publicant tot ço que m'enviarán i vosaltres farèu com voldreu.

¡Pensèu-hi però, si us plau!

L. MORENO TORRES.

Ascensos.

He aquí el texto de la Real orden:

En cumplimiento del Real decreto de 7 del actual, «Gaceta» del 8, S. M. el Rey (q. D. g.) ha resuelto:

1.º Autorizar a V. I. para que otorgue los ascensos de 3.000 y 2.500 pesetas, prevenidos en la vigente ley de Presupuestos, a medida que se vayan ultimando con vista de los expedientes y las reclamaciones que se ajusten a lo expresado en el artículo 1.º de dicho Real decreto.

2.º Que en cumplimiento de la última parte del repetido artículo 1.º, todas las reclamaciones que invoquen disposiciones contrarias a las Reales órdenes de 8 de enero y 16 de marzo de 1920, o que impugnen Escalafones anteriores ya declarados firmes y definitivos, se tengan por desestimadas sin ulteriores trámites.

3.º Que sin perjuicio de lo dispuesto en el párrafo anterior, se atiendan las solicitudes relativas a errores de hecho cuando no alteren el orden de colocación.

4.º Que las reclamaciones justificadas que afecten al orden de puestos dentro de cada una de las series se tengan en cuenta en la próxima rectificación del Escalafón, mediante los requisitos que exige el artículo 2.º del precitado Real decreto.

5.º Que habiendo terminado en febrero último los plazos para presentar reclamaciones, no procede producir ni cursar nuevas solicitudes.

6.º Que los Jefes de las Secciones administrativas de Primera enseñanza diligenciarán los títulos de los Maestros, previos los reintegros correspondientes, en la forma acostumbrada, a medida que se publiquen los ascensos en la «Gaceta de Madrid» y con la oportuna comprobación. En caso de duda o de posible error, vienen obligados a consultar con toda urgencia a V. I., haciendo las observaciones pertinentes, y no extenderán entonces la diligencia de ascenso sin previa ratificación o rectificación.

7.º La comprobación a que se refiere el párrafo anterior la efectuarán los Jefes de las Secciones, teniendo a la vista los expedientes personales de los Maestros interesados y la Real orden de 16 de marzo de 1920, «Boletín Oficial» número 25 del mismo año y las disposiciones dictadas en el preámbulo de la propia Real orden.

8.º Que tan pronto las Secciones cumplimenten la orden telegráfica de V. I., relativa a las bajas de sueldos ocurridas desde 1.º de abril último a la fecha, se den las corridas correspondientes a los meses trans-

curridos desde el citado abril, previo acuerdo o propuesta de la Comisión organizadora.

9.º Que las Secciones administrativas remitan las relaciones de los Maestros ya ascendidos, consignando el número general del Escalafón y la serie a que pertenezca, teniendo en cuenta los Reales decretos de 4 de junio de 1920 y del día 7 del mes actual.

De Real orden, etc.—Madrid, 19 de octubre de 1921.—SILIO. — (Gaceta 21 octubre).

* * *

A continuación reproducimos la R. O. de 16 de marzo de 1920, a que se sujetan los ascensos.

«1.º Que el orden de clasificación en la antigua escala de 1.000 se ajuste en las siguientes series:

Primera serie: Maestros con plenos derechos de promociones anteriores a las que figuran en series sucesivas; estaban ascendidos a 1.100, en su mayor parte, al publicarse el Escalafón de 1917, y de acuerdo con la Real orden de 25 de mayo de 1914, les correspondía figurar en 1.100 delante de los Maestros a quienes se concedió el repetido sueldo por sobra de vacantes, y que no ganaron plaza en oposición con anterioridad a la fecha en que se publicó el Real decreto de 19 de agosto de 1915.

Segunda serie: Maestros con plaza ganada en oposiciones restringidas de 1915 y fecha legal posesoria de 1.º de junio, establecida en la Real orden de 11 de febrero del mismo año.

Les corresponde figurar guardando entre sí el orden que tenían en el Escalafón de 1912, rectificado y firme por R. O. de 15 de julio de 1913, o la antigüedad en servicios de 625 posteriores a 1.º de enero de 1912 y las preferencias generales del R. D. orgánico y Reales órdenes de 1910.

Tercera serie: Maestros de oposición libre con la misma fecha de posesión de 1.º de junio de 1915, incluidos los que se posesionaron con posterioridad al R. D. de 19 de agosto por causas ajenas a su voluntad, y que contrarían lo dispuesto en el art. 16 del Reglamento entonces vigente de 6 de julio de 1900.

Les corresponde formar entre sí, con arreglo a las preferencias señaladas en el R. D. orgánico y Reales órdenes complementarias, aplicándose, si ha lugar, como última supletoria, después de la edad, el orden de propuesta.

Cuarta serie: Maestros con 1.000 pesetas que practicaron y aprobaron ejercicios en oposiciones restringidas, inmediatamente después de la publicación del R. D. de 19 de agosto de 1915, adquiriendo la plenitud por la legislación precedente y general del Escalafón. Deben formar por el orden establecido en el Escalafón de 625 pesetas.

Quinta serie: Maestros escalafonados en 1.000 pesetas al tiempo de publicarse el R. D. de 19 de agosto de 1915, incluidos en los beneficios del art. 31 del mismo, cualquiera que sea la fecha posterior de declaración o reconocimiento.

Figurarán por el mismo orden del Escalafón de 625 pesetas.

Sexta serie: Maestros de 625 con plenos derechos, según el art. 31 del Real decreto de 1915, ascendidos a 1.000 pesetas por la corrida de escalas de diciembre de aquel año, figurarán por el mismo orden en que

fueron ascendidos a 1.000, cualquiera que sea la fecha de declaración o reconocimiento de la plenitud.

Séptima serie: Maestros con plaza ganada en oposiciones libres o restringidas convocadas después de las de 1915, figurarán en análogas circunstancias por los órdenes determinados en las series segunda y tercera.

Octava serie: Maestros con ejercicios aprobados en las oposiciones posteriores a que antes se alude, figurarán por el orden previsto en la serie cuarta.

Novena serie: Maestros procedentes de los antiguos sueldos de 1.100, 1.000, 825 y 625, o del turno de interinos con derechos limitados; guardarán entre sí el mismo orden con que vengán figurando en los escalafones anteriores, o las preferencias reglamentarias los de nuevo ingreso, y en tanto no alcancen la plenitud, figurarán detrás de los que ingresen por oposición».

* * *

En virtud de la 1.ª R. O. condicionada por la 2.ª, se otorgan los ascensos a 3000 pesetas a los maestros comprendidos entre el número 3036 hasta el 5297, haciendo excepción de muchos maestros que figuran entre dichos números hasta que se justifique el derecho de los interesados. En este caso está D. Alberto Maset, de Ventalló, en esta provincia.

El final de la R. O. concediendo los ascensos previene:

a) La antigüedad económica y del Escalafón es la de 1.º abril último.
b) Las Secciones remitirán las hojas de servicio de los maestros que hoy no ascienden.

c) Ante la posibilidad de inevitables errores no se completará el cupo de plazas hasta tanto no se reciban en el Ministerio los datos oportunos y pueda rectificarse esta relación de ascensos con las debidas garantías.

CRONICA GENERAL.

Los maestros ascendidos deben esperar órdenes de la Sección para diligenciar los títulos y lo demás que proceda.

* * *

El libramiento de La Bisbal se recibió el sábado 22, se puso al cobro para el 24; y por ser fiesta nacional el lunes, no pudo realizarse hasta el martes, día 25.

* * *

Reunidos en el despacho rectoral los opositores en expectación de destino para elegir entre las vacantes resultaron elegidos D. Pedro Solé, San Pedro Pescador; D. José Gené, Montrás; D. Juan Munt, S. Feliu de Buxalleu; D. Francisco Badía, Culera; D. José Roches, Canet de Adri; don Pedro Villanueva, S. Cristobal de Tosas; D. Juan García, Susqueda; don Narciso Busquets, Rabós de Ampurdá; D.ª Angela Altobien, S. Esteban de Llémana; D.ª Remedios Condom, Terradas; D.ª Angela Garriga, Vallfogona; y D.ª Asunción Ametllé, Ger; todos en esta provincia.